

- 16 Слѣдъ това тръгна отъ Ветилъ; и ка-
то остана малко разстояние да стигнатъ
въ Ефрата, Рахиль роди; и прѣтърпѣ го-
17 лѣма мъка въ раждането си. А като се
намѣрваше въ мъката на раждането, ре-
че ѝ бабата: Не бой се, защото и той
18 ти е синъ. И като прѣдаваше душа, (за-
щото умрѣ,) нарече името му Венони; а
19 отецъ му нарече го Вениаминъ. И умрѣ
Рахиль, и погребе се на пътя на Ефрата,
20 която е Витлеемъ. И постави Яковъ
стѣлпъ на гроба ѝ: той е стѣлпътъ на
Рахилския гробъ дори до днесъ.
- 21 А тръгна Израиль, и разпрострѣ ша-
22 тѣра си отвѣдъ Мигдатъ-едеръ. И когато
живѣеше Израиль въ оназъ земя, отиде
Рувимъ и лежа съ Вала наложницата на
отца си; и чу *това* Израиль. А бѣха
23 Якововитѣ синове дванадесетъ: Синове-
тѣ на Лвя: Рувимъ първородний Яко-
вовъ, и Симеонъ, и Левий, и Юда, и Иса-
24 харъ, и Завулонъ; Синове тѣ на Рахиль:
25 Иосифъ и Вениаминъ; А синове тѣ на Ва-
ла Рахилината рабиня: Данъ и Ифта-
26 лимъ; А синове тѣ на Зелфа Лиината ра-
биня: Гадъ и Асиръ: тѣзи сж Яковови-